

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΤΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δευτέρα 6 Μαΐου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Άλκης Μπαλτάς

Συμβούλιο Ειδικού Ταμείου Οργανώσεως Συναυλιών

Μίκα Χαρίτου—Φατούρου

Παναγιώτης Μπακατσής

Γιάννης Μάντακας

Κώστας Πατσαλίδης

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Καλλιτεχνική Επιτροπή

Κώστας Νικήτας

Μαρία Δρούγου

Γιώργος Γράλιτσας

Κώστας Γριμάλδης

Παύλος Καϊμάκης

Καλλιτεχνική Επιμέλεια Προγράμματος

Άσπα Μαλτσιδου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ANNA ΤΣΙΤΣΑ-ΚΟΥΝΙΟ

ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1948. Σπούδασε στο Κρατικό Ωδείο της πόλης του βιολί με τον Στ. Παπαναστασίου και ανώτερα θεωρητικά με τον Σόλωνα Μιχαηλίδη. Για ένα διάστημα ήταν μέλος της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και συνεργάτης του Μουσικού Τμήματος του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το 1970 και 1971 με υποτροφία της οργάνωσης «Μουσικά Νιάτα» πήρε μέρος σαν βιολιστής στην «παγκόσμια ορχήστρα νέων» (στον Καναδά και το Βέλγιο).

Το 1974 πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Α.Π.Θ. και με υποτροφία της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών συνέχισε τις σπουδές του στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Δυτικού Βερολίνου. Το Μάρτιο του 1978 πήρε το δίπλωμα σύνθεσης από την τάξη του Max Baumann και τον Ιούνιο του 1978 το δίπλωμα διεύθυνσης ορχήστρας από τον καθηγητή Hans - Martin Rabenstein.

Έχει διευθύνει την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών, την Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, την Εθνική Λυρική Σκηνή και ορχήστρες στο εξωτερικό (Ιταλία, Γερμανία κλπ.).

Σαν συνθέτης συνεργάστηκε πολλές φορές με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και έργα του έχουν παιχτεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό.

Ο Άλκης Μπαλτάς από το 1983 είναι Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ANNA ΤΣΙΤΣΑ-ΚΟΥΝΙΟ

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Αποφοίτησε από το Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης —τάξη κ. Αθ. Κοντού— με άριστα και Α΄ βραβείο. Συνέχισε τις σπουδές της στο Παρίσι με τις B. Bascourret de Gueraldi και J. Blancard και στη Βιέννη με τους A. Brendel, G. Demus και P. Badura-Skoda. Στο διεθνή διαγωνισμό Viotti πήρε διάκριση και στα Meisterkurs της Βιέννης χρηματικό βραβείο.

Η Άννα Τσίτσα παίζει τακτικά στην Ελλάδα σε ρεσιτάλ, συναυλίες μουσικής δωματίου, με τις Συμφωνικές Ορχήστρες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, στα «Δημήτρια», στο Ραδιόφωνο και την Τηλεόραση, καθώς και στο εξωτερικό (Παρίσι, Βιέννη, Βουκουρέστι, Κωνσταντινούπολη κ.τ.λ.).

Διδάσκει πιάνο στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ: «Δωδεκανησιακή σουίτα»,
(1903-1984) Τραγούδια και χοροί, σειρά πρώτη

Andante sostenuto
Con moto
Allegro piacevole
Andante mesto
Andantino quasi parlando
Andante lento

W.A. MOZART : Κοντσέρτο αρ. 23, σε λα μείζονα,
(1756-1791) για πιάνο και ορχήστρα, K.V. 488

Allegro
Adagio
Allegro assai

Πιάνο: ANNA ΤΣΙΤΣΑ-ΚΟΥΝΙΟ

Διάλειμμα

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

L. v. BEETHOVEN : Συμφωνία αρ. 2, σε ρε μείζονα, έργο 36
(1770-1827)

Adagio molto
Larghetto
Scherzo. Allegro
Allegro molto

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

«ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΣΟΥΙΤΑ», ΣΕΙΡΑ ΠΡΩΤΗ

Ο Γιάννης Κωνσταντινίδης γεννήθηκε στη Σμύρνη και σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή του Βερολίνου πιάνο και θεωρητικά. Έχει δώσει αξιόλογο έργο με χαρακτήρα γνήσια ελληνικό, εμποτισμένο από το δημοτικό τραγούδι. Έγραψε για ορχήστρα δυο Δωδεκανησιακές σουίτες και δώδεκα ελληνικούς χορούς, για πιάνο 44 παιδικά κομμάτια, τρεις σονάτινες, σπουδές κ.λ.π. για βιολί και πιάνο, μια σουίτα σε δωδεκανησιακά θέματα και πολλά τραγούδια.

Η πρώτη Σουίτα για ορχήστρα, που φέρει τον τίτλο «Από τα Δωδεκάνησα, τραγούδια και χοροί για ορχήστρα, σειρά Πρώτη» γράφτηκε στα 1946 κι είναι αφιερωμένη στον Baud-Bovy. Τα θέματα άλλωστε είναι όλα παρμένα από τους δύο τόμους της συλλογής του Baud-Bovy: «Τραγούδια των Δωδεκάνησων».

Σόλων Μιχαηλίδης

WOLFGANG AMADEUS MOZART

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΣΕ ΛΑ ΜΕΙΖΟΝΑ Κ. 488, ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Το κοντσέρτο αυτό τελείωσε στις 2 Μαρτίου του 1786 στη Βιέννη και είχε την πρώτη εκτέλεσή του λίγο αργότερα με σολίστ τον ίδιο τον Μότσαρτ.

Είναι ένα από τα τελειότερα δείγματα της τέχνης του μεγάλου συνθέτη. Ένα τέλειο κλασσικό πρότυπο. Άπειρος μελωδικός πλούτος, σε μια ατέλειωτη αλυσίδα από μαργαριτάρια, ξεπηδάει κατά τρόπο θαυμαστό απ' όλο αυτό το κοντσέρτο. Όλα είναι τοποθετημένα στην εντέλεια, σε ορθές αναλογίες, με αψεγάδιαστη αρχιτεκτονική.

Η πρώτη κίνηση είναι από μορφολογική πλευρά ένα πρότυπο. Μετά την έκθεση της ορχήστρας, όπου τα δύο θέματα εκτίθενται στον βασικό τόνο, ακολουθεί η έκθεση από το σόλο (με συνοδεία της ορχήστρας) και των δύο πάλι θεμάτων (του δεύτερου όμως στον καθιερωμένο τόνο της δεσπόζουσας).

Η επεξεργασία του θεματικού υλικού γίνεται με περίτεχνο τρόπο, χωρίς ούτε στιγμιαία κάμψη του ενδιαφέροντος κατά την εξέλιξη του μουσικού διαλόγου ανάμεσα στο πιάνο και την ορχήστρα. Υπάρχει στην πρώτη αυτή κίνηση μια αδιόρατη συγγένεια με το εξίσου ωραίο κουϊντέττο με κλαρινέττο, γραμμένο κι αυτό στον ίδιο τόνο.

Μετά τον φωτεινό τόνο (Λα μείζονα) του πρώτου μέρους, οδηγούμαστε στο σκοτεινό τόνο του Adagio (Φα δίεση ελάσσονα). Ένα αίσθημα έντονης λύπης είναι βαθιά χαραγμένο στο δεύτερο αυτό μέρος του κοντσέρτου.

Με την τρίτη κίνηση ξαναγυρίζουμε πάλι στη φωτεινή και χαρούμενη ατμόσφαιρα. Οι μελωδικοί χείμαρροι ξεχύνονται ασταμάτητα από τη μαγική πηγή του Μότσαρτ, με θαυμαστή κι ανεπιτήδευτη χάρη, σ' ένα υπέροχο διάλογο πιάνου και ορχήστρας.

Σόλων Μιχαηλίδης

LUDWIG VAN BEETHOVEN

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 2, ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓ. 36

Όταν η πρώτη συμφωνία παίχτηκε για πρώτη φορά στη Βιέννη, χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό και το όνομα του Μπετόβεν διαδόθηκε αστραπιαία σε ολόκληρη τη Γερμανία. Η επόμενη όμως συμφωνία του συνθέτη, η δεύτερη, στη ρε μείζονα, έργο 36, που πρωτοεκτελέστηκε τρία χρόνια αργότερα, το 1803, δεν έτυχε της ίδιας θερμής υποδοχής. Χωρίς αμφιβολία η δεύτερη συμφωνία του Μπετόβεν απομακρύνεται ακόμα περισσότερο από το πρότυπο της κλασικής συμφωνίας: στο κοινό φάνηκε περίεργη, τολμηρή και οι νεοτερισμοί της προκάλεσαν δυσαρέσκεια. Κανείς φυσικά την εποχή εκείνη δε γνώριζε το τεράστιο βήμα προς τα μπρος που έμελλε να πραγματοποιήσει ο Μπετόβεν με την τρίτη συμφωνία του, την «Ηρωική», το έργο όπου για πρώτη φορά βρήκαν τη δυναμική τους εξωτερική όλες οι συμφωνικές του ιδιορρυθμίες. Το ότι η δεύτερη συμφωνία θα ξενίζει το κοινό φαίνεται σε μας σήμερα αδιανόητο, σε μας όμως σήμερα, που η γλώσσα και η δομή της μουσικής της μας έχει γίνει πια τόσο οικεία.

Τα τέσσερα μέρη της συμφωνίας είναι μεταξύ τους σφικτοδεμένα: η βασική κατευθυντήρια γραμμή του έργου αποπνέει υγεία και ζωντάνια. Ο κατοπινός δαιμονισμός του Μπετόβεν με την επιθετική, αυτοεπιδιωκόμενη επιμονή του εδώ εμφανίζεται μούναχα αμυδρά και φευγαλέα. Μια αργή εισαγωγή προτάσσεται του πρώτου αλλέγκρο. Η ευχάριστη μελωδία που κυλάει ήρεμα στην αρχή του *Adagio molto* εκτοπίζεται από δυνάμεις απειλητικές: μια σκληρή ταυτοφωνία εμφανίζεται, που προοιωνίζει όμως το κύριο θέμα της ένατης συμφωνίας. Η κατήφεια της σκηνης, ωστόσο, φωτίζεται αρκετά γρήγορα, καθώς από τα μπάσα αναδύεται η γλυκιά ελπίδα του θέματος του αλλέγκρο.

Το δεύτερο θέμα είναι μια δροσερή μελωδία, σε ρυθμό εμβατηρίου, που διατυπώνεται πρώτα από τα πνευστά και στη συνέχεια παίζεται θριαμβευτικά από ολόκληρη την ορχήστρα.

Το δεύτερο μέρος της συμφωνίας έχει έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα. Το λαγέτο αυτό, που χτίζεται πάνω σε μια από τις πιο θερμές μελωδίες του Μπετόβεν, υπήρξε ανέκαθεν δημοφιλές. Παίζεται πολλές φορές και μόνο του σε συναυλίες «λαϊκής» μουσικής και τούτο το κάνει αναμφίβολα να είναι ένα από τα

πιο γνωστά κομμάτια του Μπετόβεν. Η υπέροχη μελωδία του διαχέει αισθήματα ειρήνης και ευτυχίας, ενώ κατά την πορεία του μέρους έρχονται να αντιπαρατα-

χθούν σ' αυτήν ιδέες άλλοτε ονειρικές και ειδυλλιακές, άλλοτε πιο ζωηρές και παιχνιδιάρικες.

Το σκέρτσο είναι γεμάτο αυθόρμητο, βροντερό χιούμορ, ενώ το φινάλε αναβαθμίζει τη διάθεση της ζωηράδας στη διάσταση της πιο δυναμικής μεγαλοπρέπειας.

Gerhart von Westerman

(Από το Knaurs Konzertführer του Gerhart von Westerman, Th. Knaur Nachf. Verlag München, 1956, σελ. 120-121. Μετάφραση: Κώστας Γριμάλδης).

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δευτέρα 13 Μαΐου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ «ΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ»

Διευθυντής Ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΩΡΑΦΑΣ

Σολίστ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΕΜΣΗΣ (βιολί)

ΣΤΑΜΟΣ ΣΕΜΣΗΣ (βιολί)

ΜΙΣΑ ΙΚΕΟΥΤΣΙ (σοπράνο)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΚΕΡΕΤΖΗ (μετζοσοπράνο)

ΚΙΜΩΝ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ (τενόρος)

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΙΟΥ (βαρύτονος)

Πρόγραμμα: J.S. BACH: Βραδεμβούργιο κοντσέρτο
αρ. 3, σε σολ μείζονα.

J.S. BACH: Καντάτα αρ. 56, «Θέλω με χαρά
να σηκώσω το σταυρό», για βαρύτονο,
χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

J.S. BACH: Διπλό κοντσέρτο σε ρε ελάσσονα,
για δύο σόλο βιολιά

J.S. BACH: Καντάτα αρ. 147, «Η καρδιά και το στόμα,
οι πράξεις και η ζωή»,

για τέσσερις σολίστ, χορωδία και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

Δευτέρα 20 Μαΐου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ — ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΩΔΙΑ ΟΠΕΡΑΣ RUSSE

Διευθυντής Ορχήστρας: ΝΙΚΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Πρόγραμμα: J.S. HAYDN: Συμφωνία αρ. 44, σε μι ελάσσονα,
Α' εκτέλεση

S. PROKOFIEFF: "Alexander Niewski", για χορωδία
και ορχήστρα, Α' εκτέλεση

Δευτέρα 27 Μαΐου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: *ΗΛΙΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ*

Σολίστ: *PATRICIA ARENAS* (πιάνο)
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ (πιάνο)
ΝΙΚΟΣ ΚΑΠΝΑΣ (βιολί)

Πρόγραμμα: *L.v. BEETHOVEN*: Κοντσέρτο αρ. 5,
σε μι ύφ. μείζονα, για πιάνο και ορχήστρα,
έργο 73 «Αυτοκρατορικό»
E. GRIEG: Κοντσέρτο σε λα ελάσσονα,
για πιάνο και ορχήστρα, έργο 16
H. WIENIAWSKI: Κοντσέρτο αρ. 2, σε ρε ελάσσονα,
για βιολί και ορχήστρα, έργο 22

Παρασκευή 30 Αυγούστου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.
ΘΕΑΤΡΟ ΔΑΣΟΥΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δευτέρα 2 Σεπτεμβρίου 1985, ώρα 9.00 μ.μ.
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΘΗΝΩΝ, ΘΕΑΤΡΟ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: *JOSIF CONTA*

Σολίστ: *ALDO CICCOLINI* (πιάνο)

Πρόγραμμα: *Γ.Α. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ*: «Πυγμαλίων»,
συμφωνική εικόνα
C.C. SAINT-SAENS: Κοντσέρτο αρ. 5,
σε φα μείζονα για πιάνο και ορχήστρα,
έργο 103
O. RESPIGHI: «Feste Romane»
συμφωνικό ποίημα, Α' εκτέλεση

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Διευθυντής: ΑΛΚΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός

Κάρολος Τρικολίδης

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κοντσερτίνο:
Κοσμάς Γαλιλαίας
Κων/νος Βάμβας
Κων/νος Πατσαλίδης
Ιωάννα Παπαναστασίου
Γαλάτεια Μπαλτά
Φάνης Καπλανίδης
Χρήστος Πετρίκκης
Ευάγγελος Θεοφάνους
Φώτω Θεοφάνους
Στάθα Γκουτζικά
Ντάρια Ταυρότσεβιτς
Μαρία Δρούγου
Μαρία Ορτσέσοβσκα
Νταν Ουγκουρεάνου
Νεοκλής Νικολαΐδης

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Ελευθέριος Αγγελόπουλος
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέξανδρος Δοϊτσίνης
Μίκης Μιχαηλίδης
Νικόλαος Τσιαχτήρης
Στέλλα Παπαδοπούλου
Ελένη Μυρίδου
Ανδρέας Λάριος
Παρασκευή Μπακατοή
Σουλτάνα Άλτη
Σταύρος Αντωνιάδης
Μίμης Τοπσιδής

ΒΙΟΛΕΣ

Οδυσσεάς Κουζώφ
Κυριάκος Πάτρας
Γεώργιος Μαυρομουστάκης
Γεώργιος Καμένος
Γεώργιος Καδόγλου
Στέφανος Διαμαντής
Νικόδημος Δέλλιος
Ειρήνη Παραλικά

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Εμμανουήλ Καζαμπάκας
Ζώρα Γκίριτς
Ρένος Μπαλτάς
Κατερίνα Δημητρακοπούλου
Γεώργιος Μανώλας
Κωνσταντία Κουλουκούρη
Ανθή Αικατερίνη
Άγγελος Ντοροφτέι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Γεώργιος Γράλιστας
Αλέξανδρος Αδαμόπουλος
Λάσκαρης Θεοδωρίδης
Αναστάσιος Τοπούζας
Αναστάσιος Μαυρουδής
Πολύβιος Καρατζίδας
Ελένη Μπουλασίκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Ιωάννης Ευαγγέλου
Πέτρος Σουσάμογλου
Γεώργιος Κανάτσος
Ηλίας Μακοβέι

ΟΜΠΟΕ

Μιχαήλ Ντοροφτέι
Νικόλαος Καλπαξίδης
Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΑ

Πόλλα Φραγκοπούλου
Δημήτριος Κισλάς
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Μιλτιάδης Μουμουλίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Νικόλαος Δαναηλίδης
Σπυρίδων Βλαχάκης
Άγγελος Πολίτης

ΚΟΡΝΑ

Θεόδωρος Ζαρίμπας
Αναστάσιος Στεφανίδης
Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Δημήτριος Αλεξιάδης
Βασίλειος Βραδέλης
Νίκος Δραγομάνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Εμμανουήλ Αυξεντίδης
Ευάγγελος Γκεμιτζής
Βασίλειος Φιαμέγκος
Ιωάννης Σισμανίδης
Σπύρος Παπαδόπουλος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Ιγνάτιος Μαυρίδης
Ιωάννης Παρθένης
Δημήτριος Νέτσκας

ΤΟΥΜΠΑ

Ιωάννης Τέμπρελης

ΤΥΜΠΑΝΑ — ΚΡΟΥΣΤΑ

Κων/νος Γρηγοριάδης
Κων/νος Νικήτας
Ιωάννης Ιωσηφίδης
Στυλιανός Φωτάκης

ΑΡΠΑ

Βανέσα Πλούμη

ΠΙΑΝΟ

Ελεονώρα Λουκίδου

Για φωτογράφιση, μαγνητοσκόπηση ή ηχογράφιση των συναυλιών απαιτείται άδεια από τη Διεύθυνση της Κ.Ο.Θ.

Φωτοστοιχειοθέτηση — Τυπογραφική Επιμέλεια: Θεοδόσης Γεωργιάδης & Σία Ο.Ε.

Φωτογραφία Εξωφύλλου: Διογένης Νικολέρης - Χρήστος Νικολέρης

Φίλμ — Μοντάζ — Εξώφυλλο: 77.82 - Βαγγέλης Μάρκου

Εκτύπωση: Δ. Μανουσάκης - Αφοί Βαλαβάνη